

שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהָיָה מְשִׁיחַ וּמִדָּבָר עִמָּנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵי אִישׁ בְּשֵׁר וְאִמָּנוּ צְדִיק גָּמוּד
בְּעֶזְרָת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

חַיִּים זָכַר

מספרי רבינו הק' ותלמידיו ז"ע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מוקד חכמה

גליון תנ"ה

פנינים יקרים

מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשי"ז **מקיץ - חנוכה** **גליון תנ"ה**

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

אַשְׁרֵי הַזֹּכֶה לְחֲנֻכָּה כָּזָה

על־ידי מצות נר חֲנֻכָּה מְפִיר כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְנִתְעַלָּה וְנִתְגַּדַּל כְּבוֹדוֹ בְּעוֹלָם, וּמַעֲזָרֵינוּ הָרַחוּקִים לָשׁוּב לַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְזוֹכִין לִירְאָה וּלְשָׁלוֹם בֵּית וּלְתַפְלָה, וְנִתְבַטַּל הַמַּחְלּוּקוֹת וּלְשׁוֹן הָרַע, וְנִמְשָׁךְ שָׁלוֹם הַכָּלְלִי בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

על־ידי מצות הַדְּלָקַת נר חֲנֻכָּה מִמְּשִׁיכִין עַל עֲצָמוֹ הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ שֶׁהִיא בְּחִינַת שְׁמֹן הַטּוֹב, שֶׁהִיא בְּחִינַת זְכָרוֹן, דְּהֵינּוּ לְזִכֹּר תָּמִיד בְּעֶלְמָא דְאַתִּי בְּכָלֹל וּבְפָרֵט.

יְמֵי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי הוֹדָאָה וְהִלָּל, שְׂזָה עֵקֶר שִׁעְשׁוּעַ עוֹלָם הַבָּא, וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכִין שְׂיֵאִיר הָאֵמֶת, דְּהֵינּוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּאֵמֶת וּלְלַמֵּד תּוֹרָה בְּאֵמֶת מִפִּי רַב אֱמֶתִי, וּלְעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים אֱמֶתִיִּים שְׁכָל זֶה הֵם שְׁלֵשָׁה קְוֵי הָאֵמֶת, וְהֵם מְאִירִין לְכָל חֲלָקֵי הַדְּבוּר וּמְשִׁלִּימִין הַדְּבוּר. וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדוּשָׁה וְהַשְׂמֻחָה שֶׁל שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, שֶׁעַל־יְדֵי זֶה נִתְגַּלָּה אֶחָדוֹת הַפְּשׁוּט יִתְבָּרַךְ. וְכָל אֵלּוֹ הַתְּקוּנִים נִמְשָׁכִין עַל־יְדֵי הַדְּלָקַת נר חֲנֻכָּה וְעַל יְדֵי הִלָּל וְהוֹדָאָה שֶׁל חֲנֻכָּה. אַשְׁרֵי הַזֹּכֶה לְחֲנֻכָּה כָּזָה, לְהַמְשִׁיךְ בּוֹ כָּל תְּקוּנֵי הַנּוֹרָאִים הָאֵלּוּ.

ליקוטי עצות חנוכה

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שמואל חשין הי"ו
לרגל שמחת הולדת בתו יוכבד תחי' למזל טוב

ימי חנוכה

טוֹעַמִיָּה

ענינא דיומא

איך מדליקין נר חנכה

זוהי בחינת קימה בחצות לילה, כי כנור היה תלוי למעלה ממטתו של דוד, וכיון שהגיע חצות לילה היה מנגן מאליו. הינו שבחצות לילה אז נתעורר בחינות הנגון דקדשה הנמשך מכנור של דוד, שהוא בחינת ברור הרוח טובה וכו' כנ"ל. ועל כן אז הזמן להתגבר בעבודת השם, לקום אז לעסק בעבודת השם, לפירש שיחתו לפניו יתברך. כי אז עקר הברור על ידי בחינת נגון בכלי הנ"ל, שהוא בחינת כנור של דוד שמנגן אז כנ"ל. והבן היטב דברים אלו למעשה:

זאת התורה נאמרה בשבת חנכה. ואחר שאמר התורה הזאת אמר: אני אמרתי עתה, איך מדליקין נר חנכה, בחינת: 'לאמשכא משח רבות קדשא ולאדלקא בוצינא' "שמן משחת קדש" שהוא הדעת פידוע. הינו בחינת הגדלת הדעת הנ"ל שהוא בחינת זכרון הנ"ל, ולא באר יותר:

ליקוטי מוהר"ן נד

אנשי שלומנו היו אומרים בדרך צחות: עוד סבה יש לנו לשמוח בימי החנכה, מחמת שאז כבר נמצאים בבית בתחלת הלילה ואפשר ללכת אז לישון מוקדם יותר מבכל יום, ובכך להזדרז יותר בקימת חצות לילה.

שיח שרפי קודש - חלק ד רנג

עמוד זה נדבתי הר"ר ישראל נחמן חשין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכדה תח"י למזל טוב

מכירת יוסף וגדולתו

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע - מקץ

מִמְשִׁיכֵי הָאֶרֶץ הָאֲמֵת

גַּר חֲנֻכָּה הוּא לְהַדְלִיק וּלְהַאִיר אֹר הָאֲמֵת בְּעוֹלָם שִׁיזְכוּ הַכֹּל לִידַע הֵיכָן הָאֲמֵת. בְּבַחֲיַנַת שְׁלַח אֹרֶךְ וְאַמְתָּךְ, כִּמּוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל בְּהַתּוֹרָה יָמֵי חֲנֻכָּה הֵם יָמֵי הוֹדָאָה וְכו', הֵינּוּ שְׁעַל יְדֵי מִצּוֹת גַּר חֲנֻכָּה מִמְשִׁיכֵי הָאֶרֶץ הָאֲמֵת בְּעוֹלָם שְׁנֻכָּה לִידַע וּלְהַכִּיר וּלְהַבְחִין בֵּין בַּחֲיַנַת בֶּן הַמֶּלֶךְ וּבֵין בַּחֲיַנַת בֶּן הַשְּׂפָחָה וּלְבַרֵּר גִּשְׁמוּתֵינוּ מִבַּחֲיַנַת הַשָּׁקָר שֶׁל הֵיכְלֵי הַתּוֹרוֹת שְׁמִשָּׁם כָּל הַבְּלָבוּלִים שֶׁל הָאָדָם מֵה שְׁמִסְפֵּק עַל פִּי רֵב וְאֵינוּ יוֹדַע הָאֲמֵת בְּכָלִלִיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת. וְעַל יְדֵי מִצּוֹת גַּר חֲנֻכָּה אָנוּ זוֹכִין לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶץ הָאֲמֵת שִׁיזְכָּה כָּל אֶחָד לְהַבְחִין בֵּין הָאֲמֵת לְהַשְׁפָּךְ בְּכָלִל וּבַפְּרָט. וְכֵן מִבְּאֵר בְּכוֹנוֹת הָאֶרֶץ ז"ל שְׁעַל יְדֵי גַר חֲנֻכָּה מִמְשִׁיכֵי הָאֶרֶץ הָאֲמֵת, שֶׁזֶהוּ בַּחֲיַנַת ח' יָמֵי חֲנֻכָּה, שֶׁהֵם כְּנֻגַד ח' פְּעָמִים אֲמֵת שְׁבָאֲמֵת וַיִּצִיב.

וְזֶה בַּחֲיַנַת מְכִירַת יוֹסֵף וְכו' שְׁאָנוּ קוֹרִין בַּפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל מְכִירַת יוֹסֵף וּגְדֻלָּתוֹ אַחֵר כֹּךְ בִּיָּמֵי הַחֲנֻכָּה, שְׁאֵז קוֹרִין עַל פִּי רֵב פְּרִשְׁת מִקֵּץ וְכו' כִּי כָּל עֲנִין מְכִירַת יוֹסֵף הוּא נִמְשָׁךְ מִסוּד הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה וְכו', עַד שְׁאִפְלוּ בֵּין הַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים וְהַכְּשָׁרִים בְּעֶצְמָן נָפַל מַחֲלָקַת וּבְלָבוּל גָּדוֹל, כִּמּוֹ שְׁכַתּוּב, דּוֹר שֶׁבֶן דָּוִד בָּא קִטְגוֹרִיא בֵּין תַּלְמִידֵי חֲכָמִים. שְׁזוּ בַּחֲיַנַת מַחֲלָקַת שְׁבִין יוֹסֵף וְאַחִיו, שְׁכָּלָם הָיוּ צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאַף עַל פִּי כֵן הָיָה בִּינֵיהֶם מַחֲלָקַת גָּדוֹל עַד שֶׁמָּכְרוּ אֶת יוֹסֵף לְעֶבֶד, כִּי אָמְרוּ שְׁאֵינוּ אִישׁ אֲמֵת וְלֹא הָאֲמִינוּ לְחִלּוּמוֹתָיו וּלְדַבָּרָיו, כִּי סָבְרוּ שֶׁהוּא שָׁקָר ח"ו וְכו'. וְכִמּוֹ כֵן הָיָה בַּדּוֹרוֹת שֶׁלְפָנֵינוּ וּבַפְּרָט בַּדּוֹרוֹת הַלָּלוּ בְּעוֹקְבָא דְּמִשְׁיחָא שֶׁהַתְּגַבֵּר הַשָּׁקָר מְאֹד עַד שֶׁגַּם בֵּין הַצְדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים בְּעֶצְמָן נָפַל מַחֲלָקַת גָּדוֹל וְאֵין יוֹדְעִים הֵיכָן נִקְדַּת הָאֲמֵת. וְצָרִיכִין לְהַתְּפִלָּל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיזְכָּה לְמִצָּא הָאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ. וְזֶה צָרִיכִין לְכוֹן בְּהַדְלָקַת גַּר חֲנֻכָּה שְׁנֻכָּה עַל יְדֵי מִצּוֹת גַּר חֲנֻכָּה לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶץ הָאֲמֵת בַּחֲיַנַת שְׁלַח אֹרֶךְ וְאַמְתָּךְ. שְׁנֻכָּה לְהַתְּקָרֵב לְנִקְדַת הָאֲמֵת תָּמִיד:

לִיקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרַכַת הַשַּׁחַר ג' טז

עמוּד זֶה נִתְּרָם לְרַגֵּל שְׂמִיחַת נִישׁוּאֵי הַחַתָּן
הַר"ר נַחֲמָן אֱלִי שְׁטֵרנְפֶּלד ה"ו לַמּוֹזַל טוֹב

טועמיה

כי יש שבר במצרים

פרשת השבוע - מקץ

ההתרחקות הוא התקרבות

וְזֶה בְּחִינַת מֶה שֶׁפֶּתוּב בַּמִּדְרָשׁ וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ שָׁבֵר בְּמִצְרַיִם. כִּי יֵשׁ שָׁבֵר זֶה הֶרְעָב, כִּי יֵשׁ סֶכֶר זֶה הַשָּׁבָע, כִּי יֵשׁ שָׁבֵר וַיּוֹסֶף הוֹרֵד מִצְרַיִמָּה, כִּי יֵשׁ סֶכֶר וַיּוֹסֶף הוּא הַשְּׁלִיט, כִּי יֵשׁ שָׁבֵר וְעֶבְדוּם וְעָנּוּ אוֹתָם, כִּי יֵשׁ סֶכֶר וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל וְכו'.

נִמְצָא, שֶׁדִּרְשׁ שָׁבֵר לְשׁוֹן סֶכֶר וְתִקְוָה, חֵינּוּ עֲנִין חַפְּזֵי לְשִׁתְּהֵת־רַחֲקוֹת הוּא הַתִּקְרָבוֹת, וְהָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּחִינַת יַעֲקֹב צָרִיד לְהִיּוֹת מִצָּפָה לִישׁוּעָה תָּמִיד. וּבִתְוֹךְ הַצָּרָה וְהִתְרַחֲקוֹת וְגָדֵל צָרַת הַנֶּפֶשׁ וְגִלּוּתָהּ כָּפִי שֶׁמִּרְגִּישׁ כָּל אֶחָד בְּנִפְשׁוֹ צָרִיד לְרֹאוֹת וּלְהַסְתִּיכָם מִשֵּׁם דִּיקָא תִּקְוָה וְסֶכֶר לְגֵאֻלַּת נִפְשׁוֹ לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּבְחִינַת וַיֵּרָא יַעֲקֹב שֶׁהוּא אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, כִּי יֵשׁ שָׁבֵר בְּמִצְרַיִם, כִּי יֵשׁ סֶכֶר וְתִקְוָה בְּמִצְרַיִם, שֶׁבְּמִצְרַיִם דִּיקָא שֶׁהוּא בְּחִינַת תִּקְוָה הַגָּלוּת בְּכָל וּבִפְרָט, כִּי כָּל הַגָּלוּת מְכַנִּים בְּשֵׁם מִצְרַיִם שֵׁם דִּיקָא בְּתוֹךְ הַשָּׁבֵר וְהַצָּרָה יֵשׁ סֶכֶר וְתִקְוָה גָּדוֹלָה כַּנֶּ"ל בַּמִּדְרָשׁ, כִּי יֵשׁ שָׁבֵר וְעֶבְדוּם וְעָנּוּ אוֹתָם, כִּי יֵשׁ סֶכֶר, וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל. וְכֵן הוּא בְּגִלּוּת שֶׁל עֲכָשׁוֹ וְכֵן הוּא בְּכָל אָדָם בְּפִרְטִיּוֹת שֶׁכָּל זֶה הוּא בְּחִינַת שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרְחוֹק וּלְקָרוֹב שִׁתְּהֵת־רַחֲקוֹת הוּא עֶקֶר הַתִּקְרָבוֹת וְכַנֶּ"ל:

ליקוטי הלכות שלוח הקן ה' כב

עמוד זה נדבית הר"ר נחמן לפק הי"ו
לרגל הולדת בנו ברוך מרדכי שיחי' למזל טוב

הפטרת שבת חנוכה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

איך יכולין לכבש הר כזה

מעשה המנורה ונרותיה הם עקר אור הרצון שהיה מאיר במשכן ובית המקדש כנ"ל, שעל ידי זה עולים מכל מיני חשך שבעולם, בבחינת כי אתה תאיר נרי וכו', ובשביל זה נתקשה משה מאד על מעשה המנורה כמו שאמרו רז"ל, כי בודאי משה נתקשה מאד מאד כמה פעמים במעשה המנורה שהוא בחינת לעשות כלי קדושה ונוראה כזאת שיוכל להאיר על ידה הארת הרצון דקדשה בכל ישראל, בכל אחד ואחד מישראל בכל מה שיעברו עליו כל ימי חייו, שבכל מיני חשך ובכל מיני ירידות ונפילות שיעברו עליו בכלם יתברך בתקף הרצון שיאיר לו לעלות מכלם כנ"ל, כי בודאי קשה מאד להשיג השגת עשית כלי נפלאה כזאת, בפרט שכבר ראה משה בעיניו מה שנעשה בזה העולם שאחרי כל האותות נוראות שעשה עם ישראל ביציאת מצרים וקריעת ים סוף ומתן תורה וכו', אחר כך עשו מה שעשו וכנ"ל, והבין וראה כמה וכמה קשה לעזור לבצל בחירה.

וזהו בחינת מראה המנורה של זכריה שמפטירין בשבת חנכה שראה את המנורה וכו' ושנים זיתים עליה אחד מימין ואחד משמאל ואמר מה אלה אדוני, ויאמר לו הלא ידעת מה אלה, ויאמר לא ידעתי, הינו שגם זכריה נתקשה על עסק תקון המנורה מאד מחמת שראה ששנים זיתים עליה שהם שני אילנות אחד מימין ואחד משמאל שהם בחינת אילנא דחיי ואילנא דמותא, שהם בחינת סטרא דקדשה וסטרא אחרא שכנגדה, שמתגבר בכל פעם רע לעצמת טוב וכו', על כן שאל מה אלה שתי פעמים, כי לא היה יכל להשיג איך יכולין לכבש הר כזה, מאחר שהסטרא אחרא מתגברת כנגד כל אדם כל כך כל כך בכל פעם. והשיב לו המלאך לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה' צבאות, בחינת רצון שנקרא רוח ה' כמו שכתוב העולה על רוחכם, הינו על ידי תקף הרצון דקדשה הנמשך מרוח ה' על ידי הצדיקי אמת בחינת משה על ידי זה יתגבר כל אחד לא בחיל ולא בכח כי אם על ידי תקף הרצון.

וזהו בחינת גדלת קדשת חנכה שממשיכין אז כל אחד ואחד בביתו קדשת נרות המנורה, שעל ידי זה מכניעין בכל שנה מלכות הרשעה שרצו להשכיח תורתו וגזרו אז כמה שמדוות על ישראל כמו שאמרו רז"ל כי כל זה מבטלין על ידי קדשת נר חנכה שהוא בחינת קדשת נרות המנורה שהוא בחינת הארת הרצון.

ליקוטי הלכות ברכת השחר ה' מז

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

הנרות הללו אור השכל דקדשה מאיר בהם

מלכות יון הרשעה התגברה מאד על ישראל ורצתה להעבירם על הדת לגמרי רחמנא ליצלן ולהפרידם מן השכל דקדשה שהיא עקר אור החיים שישראל מקושרין ומודבקין בו וכמו שאמרו רז"ל וחשך זה מלכות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל. ואמרו כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל וזה קרן השור דיקא כי ההסתכלות על השכל דקדשה הוא בבחינת בכור שורו הדר לו במבאר בפנים, והם רצו להכריח את ישראל אל ההפוך לגמרי ח"ו, ועל כן דרשו רז"ל ברה פחמה בימי יון כי השם יתברך היה בעזרת ישראל וזכו להתגבר אז ביותר להתקשר רק אל אור השכל דקדשה שהיא בחינת אור החמה במבאר בפנים.

וזה בחינת הנרות הללו קדש הם. כי מאיר בהם קדשת אור החכמה שהיא בחינת קדש. ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד וכו'. כי צריכין רק להסתכל ולהתבונן מרחוק על נפלאות קדשת אור השכל הזה שהוא בשרשו למעלה למעלה מכל מיני שמוש ועשייה שבזה העולם.

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

שֶׁהַצְדִּיקִים יַחֲנֹכוּ אוֹתָנוּ

וְעַל כֵּן נִקְרָא חֲנֻכָּה לְשׁוֹן חֲנוּךְ בְּעִבּוּדֵת ה', כִּי עֵקֶר הַחֲנוּךְ בְּעִבּוּדֵת ה' הוּא עַל יְדֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים, כִּי כְּמוֹ שֶׁהַתִּינוֹק צָרִיךְ שְׂאֲבִיו וְאִמּוֹ יַחֲנֹכוּ אוֹתוֹ בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, כְּמוֹ כֵּן צָרִיכִין אֲנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר שֶׁהַצְדִּיקִים אֱמֵתִיִּים יַחֲנֹכוּ אוֹתָנוּ בְּעִבּוּדֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִי אֶפְשָׁר לִכְנֹס לְעִבּוּדֵת ה' כִּי אִם עַל יְדֵיהֶם וְכֵ"ל.

גַּם כְּמוֹ שֶׁהַחֲנוּךְ הוּא עַל יְדֵי דְבַר קָטָן וְקַל שֶׁמִּחֲנֻכִּין אֶת הַקָּטָן לַעֲשׂוֹתוֹ, וְאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא דְבַר קָטָן הוּא יָקָר מְאֹד, מֵאַחֵר שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִחֲנֻכִּין אוֹתוֹ, כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּחִינַת הַנֶּ"ל שֶׁעַל יְדֵי אֵיזָה פְּרִישׁוֹת בְּעִלְמָא שֶׁמִּקְבָּלִין עָלָיו עַל יְדֵי נֶדֶר, עַל יְדֵי זֶה מִתְחַנֵּכִין בְּעִבּוּדֵת ה' וְזוֹכִין לְאֱמוּנַת חֲכָמִים וּלְאוֹר הָאֲבוֹת וּלְשִׁפְת וּלְכָל טוֹב וְכֵ"ל שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת שְׁקַל פְּסָקָא וְכו' וְכֵ"ל.

וְזֶהוּ גַם כֵּן הַחֲלוּק בֵּין הַלּוּמֵד סְפָרִי מוֹסֵר לְבַד לְבֵין הַמִּתְקַרְבִּים לְצַדִּיק אֱמֵת, כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁלְּמוּד סְפָרִי מוֹסֵר יָקָר מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אֵף עַל פִּי כֵּן אֵין מְבוֹאָרִין שֶׁם כָּל כֶּף עֲצוֹת טוֹבוֹת לְעִבּוּדֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ, רַק הֵם מוֹכִיחִים אוֹתוֹ וּמַעֲזֹרִים אוֹתוֹ שֶׁיָּשׁוּב לַה' יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל עַל פִּי רַב לֹא יִמָּצֵא שׁוּם עֲצָה אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב, אֲבָל בְּשִׁמְתִּיקָרָב לְצַדִּיקֵי אֱמֵת וּלְתַלְמִידֵיהֶם וְכו', הֵם מְלֵאִים עֲצוֹת יְקָרוֹת בְּבְחִינַת וְנִהְיִין מִמֶּנּוּ עֲצָה וְכו', כִּי רַב הָעֲצוֹת בְּהִכָּרַח לְקַבֵּל מִפֶּה אֶל פֶּה כְּמוֹכֵן לְכָל. וְעַל כֵּן הָעֵקֶר הוּא אֱמוּנַת חֲכָמִים אֱמֵתִיִּים, וְזֶהוּ בְּחִינַת חֲנֻכָּה לְשׁוֹן חֲנוּךְ, כִּי הֵם נוֹתְנִים עֲצוֹת נְפִלְאוֹת בְּחִינַת עֲצוֹת מִרְחָק עֲצוֹת עֲמוּקוֹת מְאֹד, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יָכוֹל כָּל אֶחָד לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרֵךְ וּלְזִכּוֹת לְתַכְלִית טוֹב, אָמֵן:

ליקושי הלכות שבת ו' יח

עמוד זה נתרם לזכות ולהצלחת
הר"ר מנחם בן נחמה שיחי

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

לַחֲפֹשׁ אֶת הַצַּדִּיק בְּנֵרוֹת

וְעַקֵּר בּוֹנֵתֵנוּ בְּהַדְלָקַת נֵר חֲנֻכָּה צָרִיךְ שִׁיחִיָּה שְׂנֵכָיו לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ עַל יְדֵי זֶה אֹר הַצַּדִּיקִי אֲמַת כְּדֵי שְׂנֻכָּה עַל יְדֵי זֶה לְחַפְשָׁם וּלְבַקְשָׁם עַד שְׂנֻכָּה לְמַצָּאם וּלְהַתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאֲמַת, כִּי מִבְּאֵר שֶׁם בְּהַתְּוָרָה הַנִּלְגָּדֵל הָאֲזֻהָרָה שֶׁהַזֵּהִיר אֲדָמוֹ"ר ז"ל לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמַת כְּדֵי לְזַכּוֹת לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהוּא הָעֵקֶר. אֲבָל אִיךָ נֻכָּה לָזֶה בְּעֶצְמוֹ שֶׁנִּשְׁתַּדֵּל בְּעֵנִין זֶה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמַת עַד שְׂנֻכָּה לְמַצָּאוֹ. וְלָזֶה אָנוּ צָרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ אֹר הַצַּדִּיק בְּעֶצְמוֹ שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ מְאִיר לָנוּ וּמַעֲוִיר אוֹתָנוּ שֶׁנִּשְׁתַּדֵּל לְבַקְשׁוֹ וּלְמַצָּאוֹ.

וְזֶה אָנוּ צָרִיכִין לְכַוֵּן בְּהַדְלָקַת נֵר חֲנֻכָּה שְׂנֻכָּה עַל יְדֵי קִדְשֵׁת מִצְוָה זֹאת שֶׁנִּמְשָׁךְ עֲלֵינוּ אֹר הַצַּדִּיק, וְעַל יְדֵי זֶה נֻכָּה לְחַפְשׁוֹ וּלְבַקְשׁוֹ עַד שֶׁנִּמְצָא אוֹתוֹ, כִּי חֲפֹשׁ הוּא בְּנֵר, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל וְלָמְדוּ מִפְּסוּק, נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם חֲפֹשׁ וְכוּ'. הֵינּוּ עַל יְדֵי נֵר מִצְוָה שֶׁל חֲנֻכָּה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהוּא אֹר הַצַּדִּיק בְּעֶצְמוֹ, עַל יְדֵי זֶה נֻכָּה לְחַפְשׁוֹ וּלְבַקְשׁוֹ בְּכָל כַּחֲנוּ עַד שֶׁנִּמְצָא אוֹתוֹ. שְׁעַל יְדֵי זֶה נֻכָּה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם. כְּאִשֶּׁר נִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּיָמִים הָהֵם בְּזִמְנָה הַזֶּה בְּיָמֵי מַתְתִּיָּהוּ וְכוּ'. וְזֶה בְּחִינַת נֵר חֲנֻכָּה אֲסוּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ לְאוֹרָה, שֶׁאֲסוּר לְהַתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק בְּשִׁבִּיל שְׂמוּשֵׁי חַל כְּנֶהוֹג עֲכָשׁוּ בְּעוֹנוּתֵינוּ הָרַבִּים, רַק עַקֵּר הַהַתְקַרְבוֹת יִהְיֶה בְּשִׁבִּיל ה' יִתְבָּרַךְ כְּדֵי לְזַכּוֹת לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה כֵּן"ל:

ליקוטי הלכות כבוד רבו ג' י

עמוד זה לע"נ הרה"ח ר' חיים בנימין ורטהיימר ז"ל
ביבליחט"א ר' גרשון שליט"א במלאת שנה לפטירתו

ימי חנוכה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

לרפאות החולים הגדולים ביותר

כל מה שהחולה גדול ביותר הוא צריך רבי גדול ביותר שיהיה אמן וחכם כזה, שיוכל לעשות צמצומים נפלאים שיאיר גם בו השגת אלקות כנ"ל. **ובחינה זאת נמשכת עלינו בחנכה על ידי הצדיקים הגדולים המפלגים במעלה שתקנו להדליק נר חנכה, שעל ידי זה יש כח להמשיך בחינת הארה הנ"ל על כל אחד בביתו אפלו אם הוא כמו שהוא, כי מבאר בכונות חנכה שענין חנכה הוא שממשיכין האור הנפלא שכולל כל היחודים שממשיכין אותו למטה, הינו למטה מעשרה טפחים, כי בשבת ויום טוב מדליקין גרות של מצוה, כי אז הוא עקר עלית המלכות חכמה תתאה הנ"ל שהוא בחינת נר מצוה שאז מחמת קדשית שבת ויום טוב נופלים הקלפות, שהם בחינת ד' מלכיות ומלכות דקדשה עולה מביניהם. ואז מאירה באור גדול, שזהו בחינת הדלקת גרות שבת ויום טוב שמדליקין אותה במקומה בעת עלייתה.**

אבל בחנכה ההדלקה הוא בדרך נס נפלא, כי אז אין לה עליה כל כח, כי הם ימי החול, כי אז אין מתבטלים הקלפות, שהם הד' מלכיות לגמרי כמו בשבת ויום טוב ואף על פי כן אנו מדליקין הנר הקדוש הזה שכולל כל היחודים, שהוא בחינת המשכת השגת אלקות על ידי הצמצומים, הינו בחינת הנ"ל שהצדיקים הגדולים מאד ממשיכין תקונים נפלאים כאלה עד שמאירין בחינת השגות אלקות על ידי הצמצומים גם למטה בדיוטא התחתונה מאד, שהוא בחינת למטה מעשרה טפחים שמעולם לא ירדה השכינה לשם. ועתה על ידי תקף הנס מדליקין שם דיקא הנר חנכה הקדוש והנורא, שהוא בחינת המשכת השגת אלקות על ידי הצמצומים למטה למטה להאיר בכל אחד מישראל לכל מי שרוצה לקבל אפלו אם הוא הגרוע שבגרועים, אפלו החולה הגדול ביותר בחלי הנפש על ידי רבוי עוונותיו להאיר גם בו הארה מהשגת אלקות על ידי גדל כח הצדיקים הגדולים שממשיכין תקף הנס של חנכה בעולם, כי מגדל כחם יכולים להאיר אפלו בהקטנים במעלה מאד ולרפאות אפלו החולים הגדולים ביותר, שזהו בחינת הדלקת נר חנכה למטה מעשרה טפחים וכנ"ל.

ליקוטי הלכות השכמת הבוקר ד' י

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

הַמְשַׁכַּת הַשָּׁגַת אֱלֻקוֹת

וְזֶה בְּחִינַת חֲנֻכָּה, כִּי הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה הוּא בְּחִינַת
הַמְשַׁכַּת הַשָּׁגַת אֱלֻקוֹת עַל יְדֵי הַצְמָצוּמִים שְׁמֵשׁ
עֵקֶר הַדְּלָקַת כָּל הָאֹרוֹת וְהַנֵּרוֹת דְּקִדְשָׁה,
בְּחִינַת לְאַנְהָרָא שְׂרָגִין וּלְאַדְלָקָא בּוֹצִינִין, שְׂוֵהוּ
בְּחִינַת תְּפִלִּין מַחִין שָׁהִם עֵקֶר הַשָּׁגוֹת אֱלֻקוֹת,
שְׂאוּמָרִים אֵז וְשֶׁמֶן הַטּוֹב תָּרִיק עַל שִׁבְעָה
קָנִי הַמְנוּרָה וְכו'.

כִּי הַמְשַׁכַּת הַשָּׁגַת אֱלֻקוֹת עַל יְדֵי הַצְמָצוּמִים זֶה
בְּחִינַת שְׁנַמְשָׁךְ שֶׁמֶן הַטּוֹב, שֶׁמֶן מִשְׁחַת קִדְשׁ,
שְׂוֵהוּ בְּחִינַת הַדַּעַת הַקָּדוֹשׁ לְתוֹךְ כָּלִים וְצְמָצוּמִים,
שָׁהִם הַשֶּׁמֶן וְהַכָּלִי וְהַפְתִּילָה שִׁבְהֵם נִתְּלָה הָאֹר
שְׁנַמְשָׁךְ מִבְּחִינַת הַשָּׁגַת אֱלֻקוֹת שְׁמֵשׁ כָּל
הָאֹרוֹת, כִּי הוּא אֹר כָּל הָאֹרוֹת, כְּמוֹ
שִׁכְתוֹב "ה' אֹרִי וַיִּשְׁעִי".

ליקוטי הלכות השכמת הבוקר ד' י

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

אש היראה מוספת חיים

האש של הדלקת נר חנכה, זה בחינת יראה, כי היראה היא כאש בוערת, כמו שכתוב כי יראתם מפני האש וכו'. והאש של נר חנכה הוא בבחינת יראת ה' תוסיף ימים, בבחינת כי ה' אלקיך אש אכלה הוא, ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום, ואיתא בזהר הקדוש ומובא בדברי רבנו ז"ל שזהו שבח מעלת ישראל, כי האש אכלה כל אדם וישעי כל אדם, אבל ישראל עם קדוש דבקים בה' בבחינת אש אכלה, ואדרבא, מקבלים משם חיות בחינת יראתם הדבקים בה' אלקיכם חיים וכו'.

וזה בחינת יראת ה' תוסיף ימים, כי טבע היראה להמית ולהחיות, כי רבים מתים או נזוקים על ידי פחד ויראה, אבל יראה דקדושה, דהינו היראה מהשם יתברך אש אכלה, אל גדול ונורא, היא מוספת חיים בבחינת יראת ה' תוסיף ימים, כי, אדרבא, משם דיקא מקבלים חיים ואריכות ימים. וזה בחינת האש של הדלקת נר חנכה, כי טבע האש שםכלה כל דבר שדולק בו, ובשמן של חנכה נעשה גם גדול שדלק שמן מועט שמונה ימים ולא נשרף השמן מיד, כי נמשך האש מיראה דקדושה, מבחינת יראת ה' תוסיף ימים שעל ידי זה, אדרבא, נתוסף ברכה בהשמן שנגדלק על ידי האש הזו. וזה בחינת מה שנקבע לדורות להיות מוסיף והולך בכל לילה, כי מעלין בקדש, זה בבחינת יראת ה' תוסיף ימים, כי עקר האריכות ימים הוא להיות מוסיף והולך קדושה יתרה בכל יום ויום שבא אחר כך.

ליקוטי הלכות קידושין ב' ה

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

להאיר ולעזר אור הנקדה של כל אחד מישראל

וזאת המצוה של הדלקת נר חנכה אנו מקימין בכל שנה ושנה כדי לשבר ולהכניע מלכות הרשעה העומדת עלינו בכל דור ודור ובכל זמן וזמן לבטל אותנו מעבודתו יתברך ח"ו להשפית תורתו ולהעביר על חקי רצונו שהיה אז בימי מתתיהו וכו' כי עקר כח מלכות הרשעה הוא על ידי שבירת כלים שמשם עקר ניקתם בידוע. והעקר על ידי אהבות הנפולין שהם תאוות רעות על ידי זה הם רוצים להתגבר על ישראל לבטלם מעבודתו יתברך. ועל כן אין להם כח כי אם כשאין הנקדה הנ"ל, שהוא בחינת צדיק מושל, מאירה, כי הנקדה מכנעת ומבטלת אותם.

ועל כן על ידי השמן של הכהן הגדול שהיה חתום שיהו בחינת אור הנקדה של הצדיק הדור שכלול מנשמות ישראל שנמשך מבחינת שמן משחת קדש, דהיינו המחין שהם חתומים בחותם דקדשה בחינת שמירת הברית שיה עקר בחינת צדיק על ידי זה היה הנס של חנכה ועל ידי זה אנו זוכין בכל שנה להדלקת נר חנכה, כי אף על פי שהם מתגברים ח"ו, לטמאות כל השמנים. ועל ידי זה אין כח בהנקדה של כל אחד מישראל להאיר ולעזר, כי עקר אור הנקדה הוא על ידי בחינת שמן משחת קדש כנ"ל, אף על פי כן ה' יתברך מרחם על עמו ישראל בכל דור ודור ושולח להם צדיק אמת שהוא שומר הברית בתכלית השלמות. ועל כן הנקדה שלו יש לה כח להאיר ולעזר כל ישראל.

ליקוטי הלכות ברכת המזון ג' יא

עמוד זה נדבתי הר"ר מנחם מענדל ברוין הי"ו לרגל
שמחת אירוסיה החתן שמעון ב"ר צבי אורלנצ'יק הי"ו

ימי חנוכה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

סוד הדרידיל

וְזֶה בְּחִינַת מַה שְּׁמִשְׁחָקִין בְּחֻנְכָּה בְּדְרִידִיל כִּי חֻנְכָּה הוּא בְּחִינַת הַבֵּית
הַמִּקְדָּשׁ. וְעַקֵּר בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הִיא בְּחִינַת גִּלְגַּל הַחוּזָר. כִּי בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ הָיָה בְּחִינַת עֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה וְכו'. כִּי עַל פִּי
חֻקִּיָּה הוּא דָּבָר רְחוּק מְאֹד שֶׁה' יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא מְרוֹמֵם וּמִנְשָׂא לְמַעְלָה
מִכָּל הָרוּחָנִיּוֹת, יִהְיֶה מְצַמֵּצִם שְׂכִינָתוֹ בְּכָלִי הַמְּשָׁכָן, הֵן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי
הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּךְ וְכו'. וְאֵף עַל פִּי כֵן הָרָאָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא דוֹקָא
לְהַפֵּךְ מִדַּעְתָּם כִּי בְּאֵמַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַשָּׂרָה שְׂכִינָתוֹ בַּמְּשָׁכָן. וְכֵן לְהַפֵּךְ
הוּא דָּבָר רְחוּק עַל פִּי חֻקִּיָּה שֶׁהָאָדָם שֶׁהוּא בָּרִיָּה שְׂפֵלָה יִהְיֶה לוֹ כֹּחַ
לַעֲשׂוֹת רֶשֶׁם לְמַעְלָה. אוֹ בְּהִמָּה שְׂפֵלָה יִהְיֶה מְקַרִּיבִין אוֹתָהּ לְקָרְבָן
שֶׁתַּעֲלֶה לְרִיחַ נִיחּוּחַ לְנַחַת רוּחַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁאָמַר וְנַעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ וְאֵיךְ
שִׁיךְ רְצוֹן אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ. אֲבָל בְּאֵמַת הָרָאָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַפֵּךְ מִדַּעְתָּם
כִּי בְּאֵמַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַשָּׂרָה שְׂכִינָתוֹ לְמִטָּה בַּמְּשָׁכָן וּבְבֵית הַמִּקְדָּשׁ.
וְהַבְּהִמָּה עֲלֵתָה לְרִיחַ נִיחּוּחַ וְכו'. וְזֶה בְּחִינַת עֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה וְתַחְתּוֹנִים
לְמַעְלָה בְּחִינַת גִּלְגַּל הַחוּזָר בְּחִינַת דְּרִידִיל.

וְזֶה בְּחִינַת הָאוֹתִיּוֹת הַחֻקִּיקִים עַל הַדְּרִידִיל, שֶׁהֵם ה' נ' ג' ש' רָאשֵׁי
תְּבוֹת ה'יּוֹלֵי נ' בְּדִל ג' לְגַל ש' פֶּל שֶׁהֵם כָּלֵל כָּל הַבְּרִיאָה כַּנ"ל, שְׂפֵלָם
חוּזָרִים חֲלִילָה וּמִתְגַּלְגָּלִים וּמִתְהַפְּכִים מִזָּה לָזֶה וּמִזָּה לָזֶה כַּנ"ל, שְׁנֵה
מְרֻמּוֹ בְּחֻנְכָּה שֶׁהוּא בְּחִינַת חֻנְכַּת הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁשֵּׁם הָיָה בְּחִינַת עֲלִיּוֹנִים
לְמִטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה, שְׁנֵה בְּחִינַת דְּרִידִיל, בְּחִינַת גִּלְגַּל הַחוּזָר
שֶׁנִּתְהַפֵּךְ מִבְּחִינַת זוֹ לְבְּחִינָה זוֹ וּמִזוֹ לָזוֹ כַּנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת הַגְּאֻלָּה, כִּי זֶהוּ עַקֵּר הַגְּאֻלָּה שִׁיְהִיָּה בְּחִינָה הַנ"ל, דְּהִינוּ
בְּחִינָה חוּזָרִת חֲלִילָה הַנ"ל בְּחִינַת עֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה שֶׁהִיָּה
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. וְזֶהוּ גַם כֵּן בְּחִינַת הָאוֹתִיּוֹת הַנ"ל, שֶׁהֵם ה' נ' ג' ש' רָאשֵׁי
תְּבוֹת ג' אֵלֶּת ש' בֵּט נ' חֲלֵתָךְ ה'ר צִיּוֹן.

שיחות הר"ן מ' ע"ש עוד

עמוד זה נתרם לזכות

הרה"ח ר' נתן יעקב בן יענטא פראדל ומשפ' הי"ו

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

דבורים שהם נס חנכה

וביום ב' למדתי התורה 'ימי חנכה הם ימי הודאה' וגם למדתי הלכה ו' מהלכות שבת ב"לקוטי הלכות" חלק ג' מארח חיים, וגם אתה וידידי ר' איזיק תוכלו לראות ההלכה הזאת ותחיו עצמיכם כי הם חיינו וארץ ימינו ושנותינו ובודאי יהיה לנו אחרית טובה כי הדבורים האלו הם ממש נס חנכה שירדה שכינה למטה מעשרה לאנשים בערבינו אורות פאלו אשרינו מה טוב חלקנו רק בשאנו משכימים ומעריבים בבתי תורה ותפלה וספרי רבנו ז"ל הם בחינת תורה ובתי תפלה.

וגם לאביו גרו יאיר שהוא באמת אחי תפרס בשלום למעני ותאמר לו שאל ידאג כלל שבודאי לא יעזוב אותו השם יתברך רק עצתי אם זכה אותו השם יתברך לידע מאור פזה יכלה רוב היום על זה ובודאי יצליח לנצח כי בכל יום שאני לומד חדושי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש במעט בכל יום עולה על דעתי לילך בחוץ ולצעק בקול גדול דעו שיש פזה בעולם אך כבר שמעתי מרבנו ז"ל שאמר שלא יועיל אבל נתישבתי לצעק על כל פנים לאוהבנו באמת ושם בודאי אפעל איזה פעלה הן לי והן להם וברוך השם שכבר נגמרו כל ספרי רבנו ותלמידו הקדוש וברוך השם יש לנו במה לבלות ימינו ושנותינו ובודאי לא יהיו לריק ח"ו ובודאי תהיה טובה לנפשנו ורוחותינו ונשמותינו ואף יהיו גם כן טובה גדולה ויותר אי אפשר לבאר על הכתב והמשכיל יבין.

נתיב צדיק ז'

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שלמה מאיר הנדלר הי"ו
לרגל שמחת הפדיון הבן' לנכדו אליהו ברמץ שיחי

זאת חנוכה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

אי אפֿשר להדליק יותר

כל זֶה המאָמר סובב לקריאת הי"ב נשיאים שבחנוכה, ומנהג אבותינו שמים השמיני – מדה השמינית, והלאה, מוסיפים וקוראים עד פרשת העלאת אהרן הכהן לנרות המנורה, שהוא למעלה מכלם במדת הי"ג כנ"ל. שכל זֶה מכון לדברי האריז"ל במדה השמינית נוצר וכו', שהיא הכוללת לכל המדות, העולות ובאות עד נקה.

ומבאר מצרופי דברי מורנ"ת המיסדים גם בדברי האריז"ל בפרי עץ חיים שהשני שמות יעקב יוסף עולים י"ג פעמים הוי"ה, כי יעקב עולה שבעה פעמים הוי"ה, המכונים לשבעה לילות חנכה ובלייל שמיני כאשר יאיר מספר שם הוי"ה בשם יוסף [אף על פי שבצרוף שמו נמשכים המספרים עד י"ג כנ"ל] מכרח לעמוד ואי אפֿשר להדליק יותר, כי הוא הלהבה בפני החמה שלעתיד, ובשם יוסף מוסיף והולך להאיר מעצמו מיום ליום, ונסח האריז"ל בברכת הנרות להדליק נר חנכה, שבזה סובב גם כן על הנח"ל הנובע ומוסיף לשפוך מימי הדעת והחכמה מיום ליום כנ"ל, [הנמשכים ויוצאים ממקור החכמה שלמעלה].

וכבר הבאתי לעיל נסח האריז"ל להדליק נר חנכה לרמוז על זֶה הנח"ל אשר יו"ס'ף והולך בנובעו לשפוך מימי הדעת מיום ליום ביום ולילה האחרונה שמדליקין ומאירין במספר שם אחד שנמצא ביוסף [עין שם בדברי מוהרנ"ת] וגם בפרשת הנשיאים הנ"ל כשמגיעים לנשיאי שבטי יוסף מכרחים לעמוד ע"ש.

ביאור הליקוטים תורה ח' – חכמה ותבונה סימן ט'

עמוד זה נתרם לזכות אוהד בן מוזל ומשפ' הי"ו
בזכות רבינו הק' יזכו לכל טוב ברוחניות וגשמיות

זאת חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

עקר המכון של חנכה

על פי דברי רבנו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן תנינא תורה ב') שימי חנכה הם ימי הודאה יש לישיב מה שקשה לבאורה על לשון הבריתא בגמרא שבת (כא:) דקתני לשנה אחרת קבעום ועשאום יום טוב בהלל והודאה ולא נזכר שם מצות הדלקת נר חנכה, גם בנסח על הנסים נאמר וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות ולהלל ולא נאמר שם מצות הדלקת נר חנכה.

אך להנ"ל מישב דעקר מצות חנכה להיות ימי הודאה, גם מצות נר חנכה הוא גם כן שעל ידי זה יתפרסם הים ויבואו הכל להודות ולהלל, הרי שעקר מצות נר חנכה הוא רק באפן שיהיה פרסומי ניסא דהא הדין בשלחן ערוך שאם הבני בית ישנים ידליק בלא ברכה, ומצות נר חנכה להניח על פתח ביתו מבחוץ, הכל כדי לפרסם הים ולבוא להודאה שזה עקר המכון כנ"ל.

ולפי זה יש לתן טעם קצת על שנקרא יום השמיני של חנכה בשם 'זאת חנכה' להראות שאף שביום השמיני חלף והלך לו מצות הדלקת נר חנכה, עם כל זה – זאת חנכה, כי הלל והודאה נשאר גם בו, והוא עקר המכון של חנכה להיותם ימי הודאה שעשוע עולם הבא, ובפרט כי בחינת יום השמיני הוא בחינת עולם הבא, כי עולם הזה הם שבעת ימי הבנין, וכו'.

עונג שבת לחנוכה

עמוד זה נדבת הר"ר שניאור זלמן בלויא הי"ו
להודות ולהלל להשי"ת על כל הטוב אשר גמל עמו

על התורה הזמנית

טוֹעֲמִיָה

מכתבי מוהרנ"ת לחנוכה

הִנֵּה רַב דְּבָרֵינוּ בְּזֶה הַחֲנֻכָּה הִיא בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל חֲנֻכָּה שֶׁהוּא כִּי מֵרַחֲמֵם יִנְהַגֵּם. וְאִם כִּי כָּבֵד דְּבָרֵנוּ בְּזֶה הַרְבֵּה. עֲדִין צָרִיכִין לַחֲזֹר וּלְהַזְכִּיר כָּל מִי שֶׁכָּתוּב שֵׁם בְּמִי שֶׁפָּעָמִים בְּכָל יוֹם, כִּי מֵאֵד עָמְקוֹ וּגְדֻלּוֹ דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּפֶרֶט הַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁם מִבְּאֵר מַעֲנֵן הַחֲלִיפּוֹת וְהַשְׁאָרָה הַקְּדוּשָׁה שָׁלוֹ. וְהַעֲקָר לְהַאֲדִיר עֲדִין בְּלֵב כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שֶׁעֲדִין ה' עִמּוֹ וְאַצְלוֹ, וְלִידַע וּלְזַכֵּר בְּכָל עֵת כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְלַעֲזֹר עֲצֻמוֹ מִשְׁנָתוֹ בְּכָל עֵת לְבַל יִישָׁן וְלֹא יֵאָבֵד אֶת יָמָיו בְּחַשׁוֹ ח"ו, בְּבַחֲנִינֵי הַקִּיצוֹ וּרְנָנוֹ שֶׁכֵּנִי עֶפֶר הַנֶּאֱמָר שֵׁם.

הַתּוֹרָה כִּי מֵרַחֲמֵם יִנְהַגֵּם שֶׁמִּדְּבַר מִחֲנֻכָּה.. דְּבָרֵנוּ בְּזֶה חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים הַמְּחִיין וּמְשִׁיבִין כָּל הַנִּפְשוֹת הַחֲפִצִּים בְּהַאֲמַת הָרוּצִים לְהוֹטוֹת אֶזֶן אֶל הָאֲמַת לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב נִפְשָׁם לְנֶצַח וְכו', גַּם עֵתָה אֲתָה צָרִיךְ לְהַזְכִּיר עֲצֻמָּה מִחֲדָשׁ שֶׁהִיא רַבִּי בְּעוֹלָם וְאִירוֹ זֹרֵחַ וּמֵאִיר מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם גַּם עֵתָה וְכֵן לְדוֹרוֹת שֶׁמֵּאִיר בְּכָל אֶחָד בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא הָאֲרֶת בֵּן וְתַלְמִיד. לִידַע וּלְהוֹדִיעַ לְכָל אֶחָד בְּכָל עֵת כִּי עֲדִין ה' עִמָּה וְאַתָּה וְאַצְלָהּ כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְאִיהוּ מִמֵּלֵא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וְלִית אֲתֵר פָּנוּי מִנֶּה, וְאִיךְ שִׁיְהִיָּה אִיךְ שִׁיְהִיָּה, יְהִיָּה לָהּ תִּקּוֹן בְּוֹדָאִי וְכו', וְהִנֵּה כְּתִבְתִּי לָהּ רַב כּוֹנֵנוֹת חֲנֻכָּה הַמּוֹכֵרָה לָהּ מֵאֵד, וְעֵתָה חֲכָם בְּנֵי וְשִׁמְחָה לָפִי וְתִבִּין מִרְחוֹק הָרְמָזִים שֶׁיֵּשׁ בֵּינֵם הַחֲכָמָה. כִּי זֶה הֵימָּה גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם וְכו'. וְתִזְהָר לְבָלִי לְהִיּוֹת שְׁלִימִזְלָנִיק חֵס וְשָׁלוֹם, וְאִם אֲתָה כְּמוֹ שֶׁאַתָּה בְּעִינֶיךָ אַךְ עַל פִּי כֵן אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִקָּר מֵאֵד כָּל תְּנוּעָה טוֹבָה וְכָל הַעֲתָקָה וְהַזְזָה כָּל שֶׁהוּא מֵרַע לְטוֹב,

כָּבֵד רְמִזְתִּי לָהּ שֶׁיֵּשׁ רְמָזִים בֵּינֵם הַחֲכָמָה שֶׁצָּרִיךְ לְהִבִּין מֵעֲצֻמוֹ וְכו', הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכֵּנִי לְקַבֵּל אֹר חֲנֻכָּה עֲדִי נִזְכָּה שִׁיאִירוּ עָלֵינוּ הַמַּקִּיפִים שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמַת, שֶׁהֵם בְּחִינַת תְּקוּפַת הַיָּמִים תְּקוּפַת הַשָּׁנִים, וְנִזְכָּה לְפִרְנָסָה טוֹבָה שִׁיאִיר בְּהַאֲכִילָה וְהַפְּרָנְסָה הָאֲרֶת הָרָצוֹן הַמְּפֻלָּג וְכו', אֲשֶׁרֵינוּ אֲשֶׁרֵינוּ שֶׁזָּכִינוּ לִידַע רְמָזִים מְאֹרֹת נִשְׁגָּבוֹת כְּאֵלּוֹ שֶׁהֵם מְחִיין אוֹתָנוּ עֵתָה גַּם עֵתָה וְכֵּן אֲנִי רוֹאִים עֵין בְּעֵין כִּי עֲדִין ה' אֲתָנוּ כִּי לֹא חִפֵּץ ה' לְהַמִּיתָנוּ וְכו' לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ אֶת כָּל אֵלֶּה וְכו', ה' יִגְמֹר בְּעֵדֵנוּ כִּי לֹא שָׁבַק וְלֹא שָׁבַק:

וְהִנֵּה אִיךְ שֶׁהוּא עַל כָּל פָּנִים עֵתָה הֵם יָמֵי חֲנֻכָּה שֶׁהֵם יָמֵי הוֹדָאָה. וְזָכִינוּ בְּצוּק הָעֵתִים הַלָּלוּ לְשִׁמְעַ נִזְרָאוֹת כְּאֵלֶּה עַל קִדְשַׁת חֲנֻכָּה וּבְפֶרֶט הַתּוֹרָה שֶׁל הָאֲרֶת הַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה שֶׁל בֵּן וְתַלְמִיד לְהוֹדִיעַ לְכָל דָּרֵי מִשָּׁה אֶפְלוֹ אֶפְלוֹ וְכו' וְכו' כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְעֲדִין ה' אֲתָנוּ.

עלים לתרופה

עמוד זה נתרם לזכות יוחאי בן מוזל ומשפחתו שיחיו בזכות רבינו הק' יזכו לכל טוב ברוחניות וגשמיות

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

פעם אמר רבנו ז"ל:

אִיךְ הָאב זיך אויס-
געקוקט צו מיינע לייט,
הָאב אִיךְ געזעהן – זיי
וועלן זיין אַרעמע לייט.
הָאב אִיךְ גע'פועל'ט ביי
הַשם יתברך, אז ס'זאל
זיך דורך ווארפן א
מיצל.

תרגום

התבוננתי באנשי, וראיתי שיהיו עניים,
ובכן, פעלתי אצל השם יתברך שימצא ביניהם
איזה כובע יפה, דהינו עשיר ובעל יכולת.

שיח שרפי קודש החדש ח"ב שכ"ד

זמני שבת קודש וישב

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:01	4:00	4:16	3:57	4:09	3:57	3:40	4:06
שקיעה ערב שב"ק	4:41	4:40	4:38	4:37	4:39	4:37	4:02	4:28
חצות הלילה	11:06	11:06	11:06	11:02	11:06	11:03	10:43	11:03
עלות השחר	5:13	5:14	5:15	5:14	5:14	5:14	6:00	5:44
עטיפת הטלית	5:36	5:37	5:38	5:37	5:37	5:37	6:30	6:10
נץ החמה	6:30	6:31	6:33	6:32	6:31	6:32	7:44	7:12
סוף זמן קר"ש מג"א	8:11	8:12	8:13	8:11	8:12	8:12	8:41	8:34
חצות היום	11:33	11:34	11:35	11:32	11:34	11:33	11:53	11:50
שקיעה שב"ק	4:41	4:40	4:38	4:38	4:40	4:37	4:02	4:29
צאת השבת	5:17	5:17	5:17	5:13	5:17	5:14	4:57	5:41
צאה"ש 72 דק'	5:54	5:52	5:50	5:50	5:52	5:50	5:15	

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה למעלה. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדירים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

זמני שבת קודש מקץ – שבת חנוכה

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:03	4:02	4:18	4:00	4:12	4:00	3:42	4:09
שקיעה ערב שב"ק	4:43	4:42	4:40	4:40	4:42	4:40	4:04	4:31
חצות הלילה	11:08	11:09	11:09	11:05	11:09	11:06	10:45	11:05
עלות השחר	5:17	5:18	5:19	5:18	5:18	5:18	6:05	5:48
עטיפת הטלית	5:40	5:41	5:42	5:41	5:41	5:41	6:35	6:14
נץ החמה	6:34	6:35	6:37	6:37	6:36	6:36	7:49	7:16
סוף זמן קר"ש מג"א	8:15	8:16	8:17	8:15	8:16	8:15	8:45	8:38
חצות היום	11:37	11:38	11:38	11:36	11:37	11:36	11:57	11:54
שקיעה שב"ק	4:44	4:43	4:41	4:40	4:42	4:40	4:04	4:31
צאת השבת	5:19	5:20	5:20	5:16	5:20	5:17	4:59	5:43
צאה"ש 72 דק'	5:56	5:55	5:53	5:53	5:55	5:53	5:17	